

pokazalo, ker zdaj že vemo, kam da kateri sliši. Doma pa ostati pomeni tudi toliko, kakor nasprotnika voliti.

Slovenci, naredite Ljutomeru čast! Grožnje nas naj ne strašijo, prilizovanja nas naj ne motijo, pravična naša reč naj enkrat zmaga! Tržan.

Kat. podporno društvo v Celju.

Ravnokar je „kat. podporno društvo“ v Celju izdalo svoje VII. letno poročilo. Iz njega povzamemo te-le točke, zadevajoče napredovanje društva v letu 1885. Poročilo pravi:

Z dobro vestjo smemo reči: naše društvo je zopet to leto čvrsto napredovalo, kajti dosegli smo, kar so mnogoteri naši prijatelji že več let željno pričakovali. S početkom šolskega leta 1885/86 razširila se je namreč dozdajšnja trirazredna dekliška šola šolskih sester v četirirazrednico, v katero se je vpisalo za tekoče šolsko leto 212 učenk. Ker materin zavod šolskih sester v Mariboru nima zadosti sester-učiteljic, se je s 15. septembrom 1885 nastavila v naši šoli za dekleta svetna, izprašana učiteljica, gospodična Ana Kalmus, da vodi šolski poduk v II. razredu; v I. razredu podučuje s. Lidvina Purgaj, v III. s. Bonaventura Suhač in IV. s. Angelina Križanič.

Med letom se je na društvene stroške napravila nova ograja okoli vrta pri č. š. sestrah nasproti novi vojašnici, ker prejšnja bila je že silno slaba. Denarni stan nam ni pripustil, namesto lesene ograje postaviti zida, kar bi bilo sicer želeti.

Visoko c. kr. finančno ministerstvo je z odlokom dne 30. avgusta 1885, šte. 25.690 sklenilo, da z ozirom na dekret dvorne kancelarije od 22. oktobra, šte. 1842 in v zmislu dvorne kancelarije od 22. julija 1821, št. 1805 ostane šolsko poslopje č. šolskih sester davkov popolnoma oproščeno, dokler se v njem deli šolski poduk.

Ker dobivajo ubožni učenci in učenke iz obeh okoličanskih šol pri šolskih sestrah štirikrat na teden hrano, pa niso imeli do zdaj primerne obednice, se je tekoče leto del kleti predelal v prav lično sobano v ta namen, da zavživajo v njej imenovani otroci svojo hrano. Tega četirikatnega kosila na teden vdeležuje se 91 učenk sesterne šole in 48 fantov okoličanske deške šole. Kolika dobrota za teh 139 otrok, od katerih marsikateri revček ali revica zbog domače siromašćine dan na dan tešče in brez vsakoršnjega brešnja v šolo dohaja! Da bi jim Bog obudil obilo dobrotnikov, ker brez teh taki otroci hirajo po šolskih klopéh na duši in telesu!

Kakor druga leta obdarovalo je „katoliško podporno društvo“ tudi letos ob Božiči učenke

in učence obeh okoličanskih šol: zraven še pa enega fanta iz pripravnice in mestne šole s primerno obleko in obutvijo. To se je zgodilo pri božični veselici, katera se je priredila četrto nedeljo v adventu, t. j. 20. decembra 1885 po popoldanski službi božji v hiši č. šolsk. sester. Ta svečanost se je vrstila s petjem in prednašanjem ter z razdeljevanjem pripravljenih darov.

Obdarovanih je bilo 120 otrok in sicer: 64 dečkov in 56 deklet. Roba za obleko je stala 162 gld. 46 kr., obutev za 34 fantov in deklic pa 73 gld. 10 kr. Za napravo fantovske obleke se je plačalo 31 gld., obleka za dekleta se je pri č. šolskih sestrah napravila brezplačno. Vsi stroški za božično darilo so znašali 266 gld. 56 kr.

Preobilno število revčkov izmed šolske mladine, katerim se je njih žalostno stanje s priskrbljenim kosilom in obleko v tem letu zboljševalo, pouzročilo je pa tudi veliko stroškov. Ti stroški za hrano, obleko in obutev, potem za potrebne zvezke in šolske knjige, ki se leto za letom med ubožne učence in učenke razdeljujejo, so se poravnali iz „sirotinskega zavoda“ „katoliškega podpornega društva“, ki se je v to svrhu osnoval.

Vsi dohodki tega društva so znašali 2061 fl. 91 kr., stroški pa 1991 fl. 70 kr. in je društvo torej že 70 fl. 21 kr. vlni prihranilo. Po svojem namenu pa tudi po svojem napredovanju zasluži društvo to in še večjo podporo.

Gospodarske stvari.

Ne lovite senic.

Že lansko leto so prišle soseskam od strani vlade naročila, naj se v njih večkrat v letu javno naznani, da se koristne ptičke naj ne lovijo. Vendar to malo pomaga, ako se tu pa tam vse to prezira in ravno dandanašnji je lovljenje seničic po tako zvanih kletkah ne le surovo ampak celo hudobno.

Uže dve leti prilomastuje požrešna gosenica in komaj ovarujemo tudi kmetu ljubo hrano, namreč zelje, pred toto ujedo. da celo repno ščavje in še druga zelišča je lansko in predlansko leto zaradi nje nenavadne množine tako hudo napadla, da jih je skoraj ukončala.

A največ gosenic ukonča šibka senica. zato ji pametni ljudje po zimi kaj radi postrežejo s konopljenim, tikvinim zrnem itd., po letu pa še ji postavijo majhno tružico na kako drevesce, da gnjezdi v njej.

Ljubi bralec! Je-li, da si uže opazil, koliko gosenic in le gosenic ta majhna živalica takrat svojim mladičem v hrano donaša? In take živalice bi kdo pri zdravi pameti loviti zamogel? Kljub temu je pisalec teh vrstic

videl lansko leto tako kletko, v koji se senice lovijo, eno tik vozne ceste v št. Lovrencu v pušavi, drugo spet poleg ceste na Radizelu pri Mariboru in letos spet poleg vozne ceste med Polzelo in Pako. Gotovo še jih je tam več nastavljenih, kjer so bolj samotne hiše.

Pozor toraj vsi, kojim je mar za blagor ljudstva, gospodje učitelji, kakor ravno tudi kateheti in drugi! Povdarjajte od časa do časa korist ptičkov, seničice pa še posebej, ter branite, da otročja radovednost, lehkomišelnost in napačna človeška strast teh živalic ne vkončuje.

Sploh bi kazalo, da bi tudi žendarji, katere pelje posel v različne kraje, na to še bolj gledali in takim seničjim lovcem nekaj „kremplje porezali“ v svarilen izgled vsem enakim lahkomišležem in v občen blagor vseh vrtnarjev in sadjerejcev.

Sejmovi. Dne 26. februvarija v Gradcu; dne 1. marcija v Mariboru, na Planini, v Vozenici; dne 3. marcija na Vranskem, v Račah, v Lučanah pa v Oplotnici; dne 4. marcija v Vojniku pa Ljutomeru.

Dopisi.

Iz Ptuj. (Vstanovljenje je podružnice.) Za Ptuj in okraj se je podružnica družbe sv. Cirila in Metoda dne 9. januarja t. l. za stalno ustanovila ter v podružnično načelnništvo sledeče p. n. gg. izvolila: g. dr. Josip Čuček, odvetnik, je prvomestnik; č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan, njegov namestnik; gosp. dr. Franc Jurtela, odvet. koncipijent, blagajnik; č. gosp. Franc Hirti, beneficijant, njegov namestnik, gosp. Ivan Kavkler, učitelj, zapisnikar; gosp. Franc Suher, učitelj, njegov namestnik. Podružnica šteje doslej samo v Ptuj 45 družbenikov in sicer enega pokrovitelja, blagega rodoljuba Andreja Jurca, veletržca in ravnatelja Ptujski posojilnici in 14 ustanovnikov. Z veseljem in s posebno pohvalo mi je omeniti uzorne in domoljubne duhovščine Ptujске, ki je pristopila brez izjeme k tej preimenitnej družbi. Podružnica je zdaj začela svoje delovanje z nabiranjem družbenikov po vsem širnem Ptujskem okraju. Ker ustanovitev posameznih podružnic precej stroškov in raznih sitnob prizadeva, raztegnola bode Ptujska podružnica svoj delokrog čez ves veliki Ptujski okraj in misli po tem potu uspešneje za narodni duh in jezik delovati. V ta namen so se že razposlala vabila k pristopu in nabiranju družbenikov naslednjim župnijam sv. Marka, sv. Marjete, sv. Barbare v Halozah, sv. Trojice v Halozah, sv. Lovrenca v sl. gor., Ptujске gore, sv. Vrbana, sv. Andraža v sl. gor., sv. Lovrenca na Dravsk. polju, v št. Vid, Sent-Janž, Polenšak, Vurberk, Zavrč, Hajdinj, Cirkovce in Leskovec. Ker je družbe sv. Cirila in

Metoda namen vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi s tem, da za slovenske otroke napravi in vzdržuje šole in otroške vrtove ali pomaga napravljati in vzdrževati jih, dovoljuje podpore za učne pripomočke, izdaja primerne spise in knjige itd. je vsacega pravega in zavednega Slovenca sveta narodna dolžnost, ne le samo pristopiti k družbi, temveč z živo besedo, neumornim in vstrajnim delovanjem skrbeti za družbin razvoj in prospeh. Svesti smo si že zanaprej obilne pomoči in podpore od vrle narodne duhovščine, pričakujemo pa tudi od narodnega učiteljstva in vseh zavednih Slovencev in Slovenk Ptujskega okraja, da ne bodo zaostali. Bog živi in blagoslovi Ptujsko podružnico!

Iz Središča. (Naše občinske zadeve.) Naš trg je po vsem Slovenskem na dobrem glasu in tudi nemčurji ga poznajo kot močno slovensko trdnjavo, ki se ne da vzeti pri nobenem bojevanju. To je vsekako ponos našega trga, a mi nismo zadovoljni samo s tem, ampak mi želimo, da naš trg v nekaterih domačih zadevah spremeni svojo dosedajno taktiko, česar je za njegovo prihodnost živa potreba. Častiti bralci „Slov. Gosp.“ nam naj blagovoljno oprostijo, da se na tem prostoru bavimo z našimi lokalnimi zadevami, o katerih bi se sicer rajši doma sporazumeli ter jih ne bi obešali na veliki zvon; toda od sporazumljenja med seboj si ne obetamo ničesar in zato smo primorani na tem javnem mestu obračati pozornost naših občanov na važne zadeve, ki bi se na vsak način, če ne čisto odpraviti, pa vendar popraviti morale, ako hoče naš trg vzemati mesto kot trg in kot naroden trg. S tem, da potipamo njegove „falenge“, mu gotovo ne bomo škodovali, ampak vsekako koristili. Naš trg broji do 180 hiš in nad tisoč prebivalcev, je tedaj največji trg na slov. štajerskem; ker rečemo, da je največji, bi tudi radi rekli, da je najlepši, a žalibog tukaj nam beseda zastane. — Naše prebivalstvo se tukaj večinoma peča s kmetijstvom in je v gospodarstvu skrbno in varčno, vsled česar je tudi njegovo blagostanje v primeri z drugimi kraji ugodno. — V obče mi našemu vrlemu prebivalstvu ne moremo nič spodtikati, pač pa bi se znali s tem našim razpravljanjem več ali manj naši dosedajni občinski poglavarji zadete čutiti. — Mi smo sicer do sedaj na krmilu naše občine imeli vsehskozi poštene in značajne može, ali kaj več od njihovih dolžnosti pri navadnem poslovanju niso storili in ravno tako celi odbor ne; manjkalo jim je poguma in volje kaj posebnega za naš trg ukrenoti, če ravno so za to imeli veliko in hvaležno polje. Močno me je osupnilo, ko se pred kratkim na tukajšnji postaji vsedem na vlak pa slišim, da nek potovalec na vprašanje,